

”Vad gör du med din frihet?”

”Vad gör du med din frihet?” I Europa, men också i andra regioner i världen, ställs denna fråga allt mer kraftfullt. (Brev från Kina)

Pilar (Spanien) deltog i en studiedag om frihet i Taizé i somras.

Under en tid levde jag ett skenbart rikt liv - nya vänner, bra betyg på universitetet, en stabil relation, ett behagligt liv med mina föräldrar, hade tom. en grupp tonåringar i kyrkan. Men varje dag kom jag längre bort från Gud: mina böner var rutinmässiga och tomma. Jag trodde att frihet betydde ”gör vad du vill när du vill”. Men, var jag verkligen lycklig?

Jag började känna friheten så fort jag återupptog kontakten med Gud. Det skedde när allt var som värst: en bruten relation och en examen avslutad men med en osäker framtid.

Jag lämnade mig själv i Guds famn och lovade att acceptera vad han än ville ha av mig. Från det ögonblicket har jag försökt att göra mitt bästa i varje liten sak, med ett leende, och se med kärlek och ömhet på varje person. Jag försöker fokusera på det goda och förlåta andras dåliga gärningar.

Det är sant att det inte alltid är lätt, men det fungerar! Ju mer vi söker Gud desto lättare kan vi göra denna förbluffande upptäckt: Gud är den som söker oss först.

Edel-Anne (England) talar om Fader Kolbe, som dog i Auschwitz 1941.

Den mest grundläggande och viktigaste friheten vi har är att ta emot Gud i våra liv och hjärtan. Under 1900-talet finns det oräkneliga exempel på människor som valde att inte låta rädslan beseгра hjärtat, utan handlade i stället med kärlekens frihet, genom Guds nåd. Ett exempel att lägga märke till är Maximillian Kolbe, som besegrade vårt viktigaste begär, begäret att leva, för att ge sitt liv till en man med familj. Detta är ett starkt bevis för hur, genom Gud, vi blir befriade till att beseгра våra jordiska begär, när vi erkänner att vår verkliga frihet hör till nästa värld.

Detta kan leda ända till seger över vår egen överlevnads-instinkt. Vi blir befriade när vi erkänner en större sanning. Fader Kolbes val var resultatet av bön under långa tider, vilket gjorde honom fri på ett unikt sätt.

Han är ju ett berömt exempel, men ändå inte ensam om att välja kärleken före allt annat. När vi tar emot Kristus blir vi fria att bli ett ljus som fladdrar i mörkret. Ingen regim kan förstöra denna frihet eller ta bort den, för Kristus-ljuset som skiner genom oss är starkare än tom. döden, när vi säger ja till honom.

Vi vet att vi inte kan göra eller få allt. Men det leder oss inte till en tung resignation, utan denna medvetenhet kan befria oss och hjälpa oss leva på ett mer obehindrat sätt.

Theophile (Frankrike), 18 år gammal, berättar om talesättet ”det som befriar oss är det som binder oss samman” (Francois Garagnon)

Att gå med på att följa buden i Evangelierna innebär att förlora en viss del av friheten. Men att gå den väg som Jesus erbjuder oss befriar oss från våra laster, och hjälper oss faktiskt att bli fria mänskliga varelser. Alkohol, droger, sex, nya teknologier, överdriven materiell konsumtion ... allt detta visar sig klarare för oss när vi lyssnar till vårt inre jag. Vi tror ofta att vi är fria, men det hör till själva den mänskliga naturen att vara beroende av annat än sig själv. Vem kan påstå sig leva ensam i denna värld? Hellre än att vara beroende av något annat, varför inte välja det som befriar oss?

Endast genom att klart och kritiskt lyssna till mig själv kan jag märka om jag ska ge efter för de impulser och tankar som korsar mitt sinne. Är jag fri att välja mina handlingar, eller är jag fångad av mina begär och rädslor?

Behovet av erkännande, törsten efter makt, rädslan för döden ... så många saker som binder oss! Att följa Jesus ställer krav, men, och det är sant, det är detta som gör oss fria! Och vi måste låta vår djupaste längtan vakna i oss: behovet av Gud! Det är sant att det inte är lätt att hålla känslan av förundran och tillbedjan vid liv, eftersom samhället sätter så stort värde på effektivitet och att göra saker så snabbt som möjligt.

Jaesun (Korea) har som lärare kontakter med många tonåringar.

Jag undrar ofta hur vi kan ge våra studenter lite fri tid att göra vad de vill och hur vi kan lära dem att bli kreativa med sin frihet. Och ibland borde denna tanke gå djupare. Hur kan vi tala om den verkliga meningen med frihet, som betyder inre frihet?

Här i Seoul hoppar de flesta studenterna från en skola till en annan, tom. efter skoldagen ända till mycket sent på kvällen. De gör detta för att komma in på bra universitet och för att klara sig i det alltmer konkurrens-inriktade samhället. Till och med efter att de börjat på universitetet läser de in olika examina för att få en bra anställning.

I Korea är ungdomarna inte vana vid att ha fri tid eller använda sin fria vilja att göra det de önskar. Som en reaktion på alltför många kontroller och begränsningar i sina liv blir ungdomarna lätt antingen passiva eller fientliga. Att vinna lite frihet från etablerade sociala mönster och att bli uppfinningsrika och kreativa med denna frihet är de två stora utmaningarna för Koreas ungdomar.

Reflekterar vi tillräckligt över frihetens mening i dagens Europa och på andra kontinenter? Varje ung människa kunde fråga sig själv: Vad gör du med din frihet?

Keiji (Japan) skriver om hur studenterna på hans universitet ser på frihet.

I mitt land har vi politisk och ekonomisk frihet. Studenterna har dessutom friheten att studera och har även fritid. Ändå är det många som poängterar att de inte lever i verklig frihet. De trivs förstas med sina studier, sitt nätverk av vänner och alla sorts aktiviteter. Men för många är denna frihet endast temporär; den varar inte.

I detta samhälle är det mycket svårt för dem att finna en äkta och hållbar frihet. Men det kan också innebära att de försöker nå sådan frihet; längtan efter att vara fri från rädsla, att leva som de är och att dela mer med andra. Vissa studenter försöker faktiskt leva i en sådan frihet genom att engagera sig i aktiviteter för att stödja barn med inlärningssvårigheter, hjälpa unga med en funktionsnedsättning och att stötta hemlösa. Dessutom reser många utomlands för att hjälpa människor i utvecklingsländer. Det är på så vis möjligt att studera hårt, inte bara för att få ett bra jobb, men också för att förbättra världen för mänskligheten.